

10 μοσθέντα δὲ κακία, ἐπακτὸν οὐδὲν ἂν οὐδὲ ἐτέρωθεν  
 γίγνοιτο, ἀλλ' ἕκαστον ἦκοι ἂν οἶόν ἐστιν εἰς τὴν ἀρμογὴν  
 καὶ οὐκ ἂν ἦκοι ἐν τῇ ἀναρμοστίᾳ τοιοῦτον ὄν, οἶον καὶ  
 χορευταὶ χορεύοντες καὶ συνάδοντες ἀλλήλοις, εἰ καὶ μὴ  
 οἱ αὐτοὶ εἰσι, καὶ μόνος τις ἄδων τῶν ἄλλων μὴ ἄδόντων,  
 15 καὶ ἑκάστου καθ' ἑαυτὸν ἄδοντος· οὐ γὰρ μόνον δεῖ  
 συνάδειν, ἀλλὰ καὶ ἕκαστον καλῶς τὸ αὐτοῦ ἄδοντα οἰκείᾳ  
 μουσικῇ· ὥστε κακεῖ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀρμονίαν εἶναι ἑκάστου  
 μέρους τὸ αὐτῷ προσῆκον ποιούντος. δεῖ δὴ πρὸ τῆς  
 ἀρμονίας ταύτης ἄλλην ἑκάστου εἶναι ἀρετὴν, καὶ κακίαν  
 20 δὲ ἑκάστου πρὸ τῆς πρὸς ἄλληλα ἀναρμοστίας. τίνας οὖν  
 παρόντος ἕκαστον μέρος κακόν; ἢ κακίας. καὶ ἀγαθὸν  
 αὐ; ἢ ἀρετῆς. τῷ μὲν οὖν λογιστικῷ τάχ' ἂν τις λέγων  
 ἄνοιαν εἶναι τὴν κακίαν καὶ ἄνοιαν τὴν κατὰ ἀπόφασιν  
 οὐ παρουσίαν τινὸς ἂν λέγοι. ἀλλ' ὅταν καὶ ψευδεῖς δόξαι  
 25 ἐνῶσιν, ὃ δὴ μάλιστα τὴν κακίαν ποιεῖ, πῶς οὐκ ἐγγίνεσθαι  
 φήσει καὶ ἀλλοῖον ταύτῃ τοῦτο τὸ μόριον γίνεσθαι; τὸ δὲ  
 θυμοειδὲς οὐκ ἄλλως μὲν ἔχει δειλαῖνον, ἀνδρεῖον δὲ ὄν  
 ἄλλως; τὸ δ' ἐπιθυμοῦν ἀκόλαστον μὲν ὄν οὐκ ἄλλως,  
 σωφρονοῦν δὲ ἄλλως; ἢ πέπονθεν. ἢ ὅταν μὲν ἐν ἀρετῇ  
 30 ἕκαστον ἦ, ἐνεργεῖν κατὰ τὴν οὐσίαν ἢ ἐστιν ἕκαστον  
 ἐπαίον λόγου φήσομεν· καὶ τὸ μὲν λογιζόμενον παρὰ τοῦ  
 νοῦ, τὰ δ' ἄλλα παρὰ τούτου. ἢ τὸ ἐπαίειν λόγου ὥσπερ  
 ὄρᾶν ἐστιν οὐ σχηματιζόμενον, ἀλλ' ὄρων καὶ ἐνεργεῖα ὄν,  
 ὅτε ὄρᾶ. ὥσπερ γὰρ ἢ ὄψις καὶ δυνάμει οὔσα καὶ ἐνεργεῖα  
 35 ἢ αὐτῇ τῇ οὐσίᾳ, ἢ δὲ ἐνεργεῖα ἐστιν οὐκ ἀλλοίωσις,  
 ἀλλ' ἅμα προσῆλθε πρὸς ὃ ἔχει [τὴν οὐσίαν] καὶ ἐστιν